

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

У ВЕЗИ СА ДОПУШТЕНОШЋУ

Представка 45604/08
Даница ДАЧИЋ против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању Већа 7. децембра 2010. године у саставу:

András Sajó, Председник,
Dragoljub Popović,
Kristina Pardalos, судије
и Françoise Elens-Passos, заменик секретара Одељења,

У вези с горњом представком која је поднета 16. септембра 2008. године, У вези са одлуком да се горе наведеној представци да приоритет према Правилу 41. Пословника Суда,

У вези са запажањима које је Тужена држава поднела и запажањима подносиоце представке у одговору.

После већања, доноси следећу одлуку:

ЧИЊЕНИЦЕ

Представку су поднела гђа Даница Дачић, држављанка Србије рођена 1973. године, а живи у Београду. Пред Судом ју је заступала гђа Т. Дробњак, адвокат из Београда. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) заступао је њен заступник, г. С. Царић.

А. Околности предмета

Чињенице предмета, како су их стране изнеле, могу се сумирати како следи.

Увод

Неодређеног дана подносиоце представке је почела да живи у ванбрачној заједници са М. П., а 21. фебруара 1999. године рођена је њихова кћерка И. П.

Подноситељка представке и М. П. су се разишли 2000. године, али је И. П. остала код М. П.

Подноситељка представке и М. П. су 5. априла 2001. године постигли споразум на основу кога је М. П. добио старатељство за И. П., а подносиатељка представке би имала загарантована права виђања са дететом. Истог дана овај споразум је потврђен од стране филијале Звездара Центра за социјални рад у Београду.

Парнични поступак

Подноситељка представке је 21. новембра 2005. године поднела тужбу против М.П. Трећем општинском суду у Београду.

Трећи општински суд је 20. марта 2007. године: (i) доделио старатељство за И. П. подносиатељки представке; (ii) наложио М. П. да плаћа месечно издржавање за дете и (iii) и уредио право М. П. да виђа дете.

Ова пресуда је постала правоснажна до 5. септембра 2007. године.

Врховни суд Србије је 15. априла 2008. године одбацио ревизију туженог.

Извршни поступак

Подноситељка представке је 28. јануара 2008. године поднела предлог за извршење Четвртом општинском суду у Београду.

Четврти општински суд је 11. марта 2008. године донео решење о извршењу којим је М. П. одредио још три додатна дана да И. П. преда подносиатељки представке. Суд је даље утврдио да ће М. П. бити кажњен уколико то не учини и нагласио да се у крајњем случају може прибећи и принудном преносу старатељства .

Судски извршиоци су 14. априла 2008. године покушали да изврше наведено решење о виђању са дететом, али на адреси туженог није било никога.

После још два неуспешна покушаја судских извршитеља да изврше решење, два мушкарца су 21. јануара 2009. године присилно одузела кћерку од оца испред школе и вратила је подносиатељки представке.

Наведено решење о извршењу је уручено М. П. 28. јануара 2009. године.

М. П. је 2. фебруара 2009. године уложио приговор против решења о извршењу.

Општински суд је 8. маја 2009. године прекинуо извршни поступак само у вези са поновним спајањем детета са подносиатељком представке и заказао ново рочиште за 20. мај 2009. године.

Уставна жалба

Подноситељка представке је 11. јула 2008. године поднела жалбу Уставном суду Републике Србије (у даљем тексту: „Уставни суд“) у вези са њеним притужбама Суду.

Овај поступак наводно је још у току .

Б. Релевантно домаће право

Релевантно домаће право наведено је у пресудама Суда Винчић и други подносиоци представке против Србије, бр. 44698/06, 44700/06, 44722/06, 44725/06, 49388/06, 50034/06, 694/07, 757/07, 758/07, 3326/07, 3330/07, 5062/07, 8130/07, 9143/07, 9262/07, 9986/07, 11197/07, 11711/07, 13995/07, 14022/07, 20378/07, 20379/07, 20380/07, 20515/07, 23971/07, 50608/07, 50617/07, 4022/08, 4021/08, 29758/07 и 45249/07, ст. 24 – 35, 1. децембар 2009. године), В. А. М. против Србије (број 39177/05, ст. 56 – 59 и 65 – 75, 13. март 2007. године) и Томић против Србије (број 25959, ст. 55 – 62 и 68 – 71, 26. јун 2007. године).

ПРИТУЖБЕ

Према чл. 6 став 1, 8 и 13. Конвенције, подносиатељка представке се жали на дужину парничног спора, а и у вези са каснијим поступком извршења, као и због непостојања делотворног домаћег правног средства.

ПРАВО

Влада је позвала Суд да представку прогласи недопуштеном због неисцрпљења домаћих правних средстава. Влада је посебно изнела да се подносиатељка представке жалила Уставном суду, пред којим је по њеној жалби поступак још у току.

Подноситељка представке је потврдила да је она заиста поднела уставну жалбу, али је оспорила њену делотворност.

Горе наведена примедба спада у разматрање према члану 35. став 1 Конвенције, који гласи како следи:

„Суд може узети предмет у поступак тек када се исцрпу сви унутрашњи правни лекови, у складу са општепризнатим начелима међународног права, и у року од шест месеци од дана када је донета правоснажна одлука.“

Суд подсећа да је већ утврдио да уставну жалбу у начелу треба сматрати делотворним правним средством у смислу члана 35. став 1 Конвенције у вези са свим представкама поднетим против Србије од 7. августа 2008. године (види Винчић и други подносиоци представке против Србије, цитиран у горњем тексту, став 51.). Он не налази ниједан други разлог да утврди другачије у предметном случају.

Суд констатује да је предметна представка поднета 16. септембра 2008. године. Он даље примећује да је суштина ове притужбе изнета пред домаћу уставну надлежност 11. јула 2008. године, као што су навеле и Влада и подносиатељка представке, Уставни суд још није донео одлуку о жалби подносиатељке представке. У тим околностима, Суд сматра да би било преурањено да заузме став о суштини ове представке.

Стога Суд сматра да се представка мора одбацити као недопуштена због неисцрпљености домаћих правних средстава, сходно члану 35 ст. 1 и 4. Конвенције.

Из тих разлога, Суд једногласно

Проглашава представку недопуштеном.

Françoise Elens-Passos, заменик секретара Одељења András Sajó, Председник